

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2018r. poz. 994 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIV/332/2018 Rady Gminy Jaworze z dnia 9 października 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Jaworze, w całości, jako niezgodnej z art. 18 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 94 Konstytucji RP i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1523 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Jaworze uchwaliła statut Gminy Jaworze. Powyższa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 19 października 2018 roku.

W ocenie organu nadzoru jest ona niezgodna z prawem.

Statut gminy jest zasadniczym aktem jednostki, stanowiącym o jej ustroju (art. 3 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), uchwalanym przez radę gminy na podstawie normy kompetencyjnej z art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Zgodnie z art. 40 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy (ust. 1). Na podstawie przepisów tej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie m.in. wewnętrznego ustroju gminy (ust. 2). Jednocześnie norma art. 3 ust. 1 ustawy przesądza, że o ustroju gminy stanowi jej statut, który podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym). Zestawienie rozwiązań prawnych przyjętych w powyższych przepisach dobitnie wskazuje na tożsamość przedmiotu ich regulacji, a tym samym na to, że statut gminy jest aktem prawnym o charakterze normatywnym (por. wyroki NSA w sprawach o sygn. akt II SA 6/99; II SA 3174/95 ONSA 1997/2/64; II SA 1525/00; II SA/KR 1975/00 Wspólnota 2001/9/54).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Uchwała rady gminy, będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, a zatem musi respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu (art. 87 ust. 2 Konstytucji). Ponadto Konstytucja stanowi w art. 94, że prawo miejscowe stanowione przez organy samorządu terytorialnego może być wyłącznie *na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie*.

Uchwała rady gminy w przedmiocie nadania statutu gminie, jako akt prawa miejscowego, podlega szczególnym rygorom prawnym, dlatego zapisy w zakresie elementarnych ustaleń ustrojowych gminy winny być kompletne, jednoznaczne, czytelne oraz nie powinny budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Umieszczenie wzajemnie sprzecznych regulacji w elementach obligatoryjnych statutu wpływa na legalność całego aktu.

Rozważając o przedmiocie materii statutowej należy zauważyć, że ustawa o samorządzie gminnym nie zawiera jednej zbiorczej normy prawnej obejmującej katalog spraw regulowanych w statucie gminy. Ustawa zawiera wiele przepisów prawnych wskazujących na kwestie wymagające uwzględnienia w statucie. Mimo ich rozproszenia w treści ustawy, konieczne jest jednak kompleksowe ujęcie w akcie ustrojowym wszystkich zagadnień, których one dotyczą.

I tak statut jednostki samorządu terytorialnego, oprócz ogólnej materii ustrojowej, powinien obligatoryjnie regulować następujące sprawy:

- zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej (art. 5 ust. 3 ustawy),
- zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 11b ust. 3 ustawy),
- zasady i tryb działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 ustawy),
- zasady i tryb działania komisji skarg, wniosków i petycji (art. 18b ust. 3 ustawy),
- organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów gminy (art. 22 ust. 1 ustawy),
- zasady działania klubów radnych (art. 23 ust. 2 ustawy),
- zasady uczestniczenia przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy (art. 37a ust. 1 ustawy),
- uprawnienia jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3 ustawy).

Wszystkie elementy wymienione w przywołanych przepisach są elementami obligatoryjnymi statutu i brak któregośkolwiek z nich dyskwalifikuje statut w całości. Stanowisko to potwierdził NSA stwierdzając m.in., iż: *statut powinien jednak zawierać wszystkie uregulowania przewidziane ustawą. Ustawa nie zna bowiem pojęcia statutu częściowego* (por. wyrok z dnia 11 czerwca 2003 roku, sygn. akt II SA/Ka 472/03, niepubl.).

Tymczasem Statut przyjęty kwestionowaną uchwałą nie zawiera wszystkich elementów wymaganych ww. przepisami ustawy.

W ocenie organu nadzoru w treści statutu brak jest regulacji dotyczącej zasad uczestniczenia przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy (art. 37a ust. 1 ustawy). Statut nie zawiera żadnego unormowania, które określałoby jakieśkolwiek uprawnienia przewodniczących organów wykonawczych jednostki pomocniczej uczestniczących w pracach Rady Gminy Jaworze. Pominięcie tychże zasad w treści uchwały ustrojowej jest istotnym naruszeniem prawa. Pozbawiona elementu obligatoryjnego uchwałą, czyni bowiem Statut Gminy aktem niekompletnym, nie spełniającym wymogów, jakie stawia przed nim upoważnienie ustawowe. Tym samym uchwałą ta, jako nie realizująca w pełni zakresu delegacji ustawowej, musi zostać uznana za sprzeczną z prawem w całości.

Niezależnie od powyższego uchwałą ustrojowa podjęta przez Radę Gminy Jaworze nie realizuje w sposób prawidłowy delegacji ustawowej w zakresie:

- zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 11b ust. 3 ustawy),
- zasad i trybu działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 ustawy),
- zasad i trybu działania komisji skarg, wniosków i petycji (art. 18b ust. 3 ustawy),
- określenia uprawnień jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3 ustawy).

Rada Gminy wprawdzie podjęła próbę uregulowania powyższych kwestii w statucie, jednakże wobec niedoregulowania pewnych zagadnień, bądź przyjęcia nieprawidłowych sformułowań przepisów uchwały, unormowania te należy uznać za niewystarczające dla pełnej realizacji delegacji ustawowej.

Zgodnie z art. 11b ustawy działalność organów gminy jest jawna. Jawność działania organów gminy obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich określa statut gminy.

Rada Gminy Jaworze w Rozdziale 8 Statutu pt. "Zasady dostępu i korzystania z dokumentów organów Gminy" uregulowała jedynie kwestie dotyczące udostępniania informacji publicznej wskazując, że udostępnianie dokumentów publicznych następuje między innymi poprzez: publikowanie w BIP, wywieszenie i wyłożenie w miejscach ogólnodostępnych publikowanie na stronie internetowej gminy i lokalnej prasie, udostępnianie na wniosek (§ 76 uchwały). Przepisem § 75 uchwały natomiast w zasadzie powieliła treści wynikające z ustawy. Powyższe nie można zatem uznać za pełną realizację delegacji ustawowej określonej w art. 11b ust. 3 ustawy.

Należy wskazać, iż: *art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym stanowi o umocowaniu rady do określenia w statucie aspektów proceduralnych, wskazujących na sposób urzeczywistnienia prawa do informacji, takich jak określenie ogólnych reguł czy technicznych możliwości zapoznania się z ich treścią. Na uwagę zasługują też poglądy orzecznictwa sądowoadministracyjnego oraz Trybunału Konstytucyjnego, z których wynika, iż omawiane zasady dotyczą takich reguł o charakterze porządkowym, które dotyczą miejsca i czasu udostępniania dokumentów, technicznych uwarunkowań zapoznawania się z ich treścią, czy ich kopiowania, powielania, dokonywania wypisów*

(wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 września 2002 r., sygn. akt K 38/01, OTK 2002/2/5/59, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 15 listopada 2006 r., sygn. akt II SA/OI 740/06)" (wyrok WSA w Opolu z dnia 14 maja 2009 r. sygn. akt II SA/Op 114/09 Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, iż przedmiotowa uchwała nie reguluje w sposób prawidłowy zasad dostępu do dokumentów i korzystania z nich, co stanowi istotne naruszenie prawa tj. art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy Rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy. Komisje powoływane w oparciu o ten przepis ustawy, nie mają żadnych samodzielnych kompetencji, a zakres ich zadań jest kreowany każdorazowo przez organ stanowiący, w zależności od jego potrzeb i planów organizacyjnych. Ich funkcja polega, co do zasady, na opiniowaniu projektów uchwał w zakresie im przypisanym, kontroli ich wykonania oraz występowania z projektami uchwałodawczymi – jeżeli możliwość taka została przewidziana w statucie gminy. Powołanie tych komisji nie jest obligatoryjne.

Odmienny charakter od powyższych komisji posiadają komisje, wskazane w art. 18a i 18b ustawy, t.j. komisja rewizyjna oraz komisja skarg, wniosków i petycji. Zarówno ich rola i przedmiot działania są przez ustawę wyraźnie określone. Komisje te są organem pomocniczym rady gminy i są powoływane w celu realizacji przez Radę przypisanych jej zadań w zakresie kontroli działalności wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy (komisja rewizyjna), jak również w zakresie rozpatrywania skarg na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, a także rozpatrywania wniosków i petycji składanych przez obywateli (komisja skarg, wniosków i petycji). W przeciwieństwie do "zwykłych" komisji stałych i doraźnych powołanie tych komisji jest obligatoryjne. Ze względu też na ich szczególne znaczenie dla prawidłowego wykonywania uprawnień przez radę gminy, ustawodawca - w odróżnieniu od komisji zwykłych - nakłada na gminy obowiązek uregulowania zasad i trybu działania tychże w statucie (art. 18a ust. 5 i art. 18b ust. 3 ustawy).

Przez zasady działania należy rozumieć reguły dotyczące organizacyjno-prawnych podstaw funkcjonowania komisji jako organu kolegialnego, a zatem podstawowe unormowania dotyczące jego organizacji, zwoływania, prowadzenia i przebiegu posiedzeń, wewnętrznego podziału zadań między członków tego gremium i jego relacji z innymi podmiotami w strukturze jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei tryb działania komisji obejmuje postępowanie dotyczące realizacji powierzonych jej zadań, czyli ciąg czynności, który składa się na wstępne rozpatrzenie skargi, wniosku lub petycji oraz przygotowanie projektu rozstrzygnięcia w tym zakresie dla rady. Zawarta w statucie regulacja zasad i trybu działania komisji rewizyjnej oraz komisji skarg, wniosków i petycji może mieć w pełni odrębny charakter od unormowań dotyczących działalności innych komisji, ale może też przybrać (tak jak w przedmiotowej sprawie), postać bezpośredniego odesłania do takich unormowań. Niemniej jednak regulacje dotyczące zasad i trybu działania wspomnianych komisji mogą mieć charakter tylko i wyłącznie regulacji statutowych.

Jak wcześniej wspomniano jednym z elementów składających się na zasady i tryb działania komisji obligatoryjnych, będą regulacje dotyczące procesu organizacji komisji. A zatem niewątpliwie w treści statutu powinny znaleźć się również i takie unormowania, które będą wskazywały na skład liczbowy tychże komisji. Tylko bowiem takie regulacje, pozwolą na weryfikację tego, czy powołany skład osobowy komisji jest wyczerpujący, to jest, czy w świetle prawa wobec powołania określonej liczby radnych do komisji, komisja ta się już ukonstytuowała, a tym samym, czy w takim właśnie składzie może ona już ważnie i skutecznie działać.

W orzeczeniu z dnia 17 lutego 2005 roku, zapadłym na gruncie nieco odmiennego stanu faktycznego (dotyczącego powoływania komisji stałych), Naczelny Sąd Administracyjny (OSK 1734/04 , Legalis) stwierdził, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy *Rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy. Rzeczywiście uregulowanie to upoważnia radę gminy do ustalania składu osobowego komisji, ale w ramach obowiązującego w tym zakresie porządku prawnego. Ten porządek tworzą m. in. przepisy Statutu (...)*. Dalej też zaprezentował pogląd, że skoro rada gminy jest jej organem stanowiącym i kontrolnym, który wykonuje powierzone mu zadania, działając in pleno lub poprzez swoje komisje, to nie można zatem przyjąć, że skład komisji stałych jest czysto wewnętrzną sprawą danej rady gminy.

Tym samym w ocenie Sądu, kwestia określenia liczbowego składu komisji nie może zostać pozostawiona dowolnemu uznaniu rady gminy. Skład ten powinien zostać określony w akcie ustrojowym gminy, tylko bowiem stworzenie statutowych ram w tym zakresie stanie się gwarancją dla właściwego powołania wewnętrznego organu gminy. Powołując komisję rewizyjną, rada musi działać w granicach określonych przez prawo – jakim wobec braku stosownych rozwiązań ustawowych – będzie tu statut gminy.

Prawidłowe określenie składu liczbowego ma szczególne znaczenie w przypadku komisji obligatoryjnych - z uwagi na rolę, jaką pełnią w strukturach rady (zwłaszcza komisja rewizyjna), a także wymogu ustawowego określenia dla nich zasad i trybu ich działania. W odniesieniu do innych komisji stałych lub doraźnych, obowiązek taki nie został przez ustawodawcę nałożony.

Generalnie ustawodawca uznał kompetencję rady gminy do swobodnego określenia organizacji i zasad działania obu komisji, w tym ustalenia liczby ich członków, z tym wszakże zastrzeżeniem, że skład liczbowy tych szczególnych komisji powinien gwarantować udział przedstawicielom wszystkich klubów, stosownie do art. 18a ust. 2 i art. 18b ust. 2 ustawy. Ustawodawca wprowadził również inne ograniczenia – w skład komisji rewizyjnej nie mogą bowiem wchodzić radni pełniący funkcje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, a więc przewodniczący oraz wiceprzewodniczący rady.

Z uwagi na powyższe obostrzenia zabieg określenia składu liczbowego tych komisji może okazać się trudnym do zrealizowania, niemniej jednak z punktu widzenia sprawowanego nad działalnością organów gminy nadzoru jest czynnością niezbędną. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że uchwały w sprawie powoływania radnych do poszczególnych komisji rady podlegają weryfikacji w ramach ogólnego trybu nadzoru. Muszą być weryfikowalne i zgodne z powszechnie obowiązującą regulacją ustrojową, jaką są przepisy statutu. Stworzenie zatem odpowiednich czytelnych regulacji statutowych umożliwi organowi nadzoru właściwą weryfikację tych aktów i zapewni jasne kryteria tej weryfikacji.

Tymczasem w przepisach § 46 i § 70 uchwały dotyczących Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, przewidziano, że skład tych komisji ustala rada odrębną uchwałą określającą ilość oraz skład osobowy komisji. W ocenie organu nadzoru brak określenia liczby członków Komisji Rewizyjnej oraz Komisji Skarg, Wniosków i Petycji – a więc brak istotnych reguł dotyczących organizacji komisji - powoduje niekompletność uchwały w zakresie zasad i trybu działania tych komisji rewizyjnej. Brak tych regulacji istotnie narusza art. 18a ust. 5 i art. 18b ust. 3 ustawy i wpływa na legalność całej uchwały.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że przepisem § 9 uchwały Rada Gminy podjęła próbę uregulowania materii wymaganej art. 51 ust. 3 ustawy. Przepisem tym postanowiła, że: *Jednostki pomocnicze gminy prowadzą gospodarkę finansową w ramach budżetu gminy.*

W ocenie organu nadzoru jednak powyższa regulacja prawna jest niewystarczająca.

Przepis art. 51 ust. 3 ustawy nakłada na organ stanowiący gminy obowiązek określenia w statucie gminy uprawnień jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy. Przyjmując wskazaną wyżej regulację ustawodawca określił istotną regułę kształtującą gospodarkę finansową jednostek pomocniczych. Nie posiadają one odrębnych budżetów, a gospodarkę finansową prowadzą w ramach budżetu gminy. Choć podstawę konkretnych działań stanowiąc będą ustalenia uchwały budżetowej, zakres konkretnych uprawnień przysługujących jednostkom pomocniczym w sferze gospodarki finansowej określa statut jednostki samorządu terytorialnego, kreujący przepisy powszechnie obowiązujące na terenie gminy (por. Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa. red. R. Hausner, Z. Niewiadomski, Beck 2011).

Określając uprawnienia jednostki pomocniczej w § 9 Rada ograniczyła się lakonicznego stwierdzenia, że *Jednostki pomocnicze Gminy prowadzą gospodarkę finansową w ramach budżetu Gminy.* W ten sposób Rada właściwie powieliła przepis ustawowy art. 51 ust. 3 ustawy dopuszczający taką możliwość. Rada nie dookreśliła w żaden sposób uprawnień jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy. Regulacje statutu milczą w przedmiocie przyznania jednostkom pomocniczym prawa podejmowania samodzielnych, wiążących organy gminy decyzji w sprawie przeznaczenia przyznanych im środków. Rada pomija też kwestię jakiegokolwiek gwarancji co do wysokości środków do dyspozycji tych jednostek. W statucie brak postanowień wskazujących na coroczny obowiązek wydzielenia środków do dyspozycji jednostek pomocniczych w budżecie gminy, które to zapisy należy uznać za wyraz rzeczywistej woli rady gminy, aby jednostki pomocnicze w istocie posiadały stałe uprawnienia dotyczące planowania i wykonywania budżetu, a nie tylko wypełnienie ustawowego nakazu wprowadzenia jakichkolwiek regulacji w tym zakresie.

W konsekwencji należy stwierdzić, że Statut Gminy Jaworze nie reguluje w sposób właściwy i wyczerpujący kwestii wymaganej art. 51 ust. 3 ustawy. Tym samym Statut ten w wyniku braku stosownych regulacji prawnych, bądź niewłaściwego ich unormowania pozbawiony został elementów obligatoryjnych, co wpływa na legalność całego aktu.

Niewypełnienie delegacji w tym zakresie może mieć istotny wpływ na treść uchwały budżetowej, określającej - na mocy przepisu art. 212 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2013 r. o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U.

z 2017 r. poz. 2077 ze zm.) - uprawnienia jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy. Brak stosownych uregulowań w statucie jednostki samorządu terytorialnego wyłącza możliwość konkretyzacji tych uprawnień w uchwale budżetowej.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru wskazuje na niezgodność z prawem poszczególnych przepisów w treści Statutu. W tym również przepisów, które - bądź jako wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego bądź jako powtarzające bądź modyfikujące obowiązujące już unormowania ustawowe - stanowią - w myśl ugruntowanego w tym zakresie orzecznictwa sądowo-administracyjnego - istotne naruszenie prawa (zobacz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 roku w spr. II SA/ Wr 1179/ 98 - z dnia 25 marca 2003 roku w spr. II SA/Wr 2572/02 z dnia 5 stycznia 2005 roku w spr. III RN 40/00, wyroki Wojewódzkich Sądów Administracyjnych: w Olsztynie z dnia 29 stycznia 2009 roku w spr. II SA/Ol 974/08, w Krakowie z dnia 30 stycznia 2009 roku w spr. II SA/Kr 1242/08 - publikowane w bazie orzeczeń).

Jak wcześniej organ nadzoru podnosił statut jest zasadniczym aktem ustrojowym gminy. Materia statutowa obejmować więc może wszelkie kwestie z zakresu ustroju gminy, o ile nie zostały one już uregulowane aktem wyższego rzędu i o ile ich regulacja nie będzie naruszała obowiązującego prawa. Statut gminy powinien normować materię ustrojową gminy w takim zakresie, w jakim nie czynią tego ustawy, a jego treść musi być z nimi zgodna.

Tymczasem, powyższych wymogów nie spełniają następujące przepisy Statutu:

- § 3 ust. 2 i § 6 - jako naruszające art. 4 ust. 1 ustawy,
- § 4, § 5 ust. 2, § 12 ust. 4, § 18, § 25 ust. 5, § 29 ust. 3, § 41 ust. 1, § 67, załącznik Nr 1 do uchwały - jako naruszający art. 3 ust. 1 ustawy
- § 7 ust. 1 lit. b w zakresie, w jakim dotyczy on utworzenia jednostki pomocniczej - jako naruszający art. 5 ust. 2 ustawy,
- § 10 - jako naruszający art. 5 ust. 3 ustawy,
- § 11 - jako naruszający art. 22 ust. 1 ustawy i umożliwiający uregulowanie materii statutowej poza aktem ustrojowym,
- § 13 ust. 2 i § 17 ust. 1 pkt 3 w zakresie wyrazów: „lub zajęcie stanowiska” oraz § 22 ust. 1 pkt 7 - jako naruszający art. 14 ust. 1 ustawy,
- § 20 ust. 4 i 5 oraz § 28 - jako naruszający art. 2 Konstytucji RP,
- § 22 ust. 2 pkt 3 i 4 - jako naruszający art. 20 ust. 1a ustawy,
- § 44 i § 45 - jako naruszające art. 22 ust. 1 ustawy,
- § 48 ust. 1 i § 72 ust. 1 - jako naruszający art. 25a ustawy,
- § 57 - jako naruszające art. 3 ust. 1 w związku z art. 18a ust. 5 ustawy,
- § 68 - jako naruszający art. 18a ust. 1 ustawy,
- § 73 ust. 4 zd. 2 - jako naruszający art. 18a ust. 5 ustawy,
- § 75 - jako naruszający art. 11b ust. 3 ustawy,

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że uchwała Nr XLIV/332/2018 Rady Gminy Jaworze z dnia 9 października 2018r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Jaworze, w sposób istotny narusza prawo, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymuje:

